

Gent del Masnou

Número 386 juny del 2020

A causa de les circumstàncies del moment aquesta publicació només s'edita virtualment i lamentem les dificultats que alguns lectors habituals puguin tenir per accedir-hi.

Si algú vol tenir aquest núm de juny, així com els anteriors d'abril i maig amb suport de paper, pot posar-se en contacte amb l'associació **660 09 23 81**

Aquesta publicació és consultable a través de telèfons mòbils, tauletes i ordinadors.

Totes les adreces de pàgines web o correus electrònics que hi surten publicats, només clicant a sobre, us portarà al portal corresponent.
Us agraïrem que divulgueu aquesta publicació.

Esperem que us agradi i que ben aviat puguem tornar a la normalitat.

Cos de redacció de Gent del Masnou

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 386, juny del 2020

API

Finques Puig s L

Compravenda - Administració - Ass. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.fiquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Tallers Masnou
G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

VENDA DE PETARDS

Obert a partir del 16 de juny a:

- Av, Joan XXIII davant del cementiri
- Torrent de Can Gaio amb carrer Manila
EL MASNOU

**FES LA TEVA COMANDA
PER INTERNET
I NO FACIS CUES**

**PIROTÈCNIA
GARCIA**
EL LICA D'AMUNT

#SantJoanSí

Escaneja'm

**Gran assortiment
de productes
i lots!!!**

Troba el catàleg i les nostres ofertes a www.pirotecniagarcia.com

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray
Esteve Pujol - Lluís Valls

Portada: Àlgid

Publicitat: 93 555 16 59

Format digital

Si algú vol tenir aquest núm de juny, així com els anteriors d'abril i maig, amb suport de paper, pot posar-se en contacte amb l'associació

660 09 23 81

Aquesta publicació és consultable a través de telèfons mòbils, tauletes i ordinadors. Totes les adreces de pàgines web o correus electrònics que hi surten publicats, només clicant a sobre, us portarà al portal corresponent.

Publicitat: 660 09 23 81

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20
gentmas@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
La inserció de missatges publicitaris en el butlletí de Gent del Masnou queda sotmesa al criteri de l'entitat.

AVÍS

Pel que fa a l'obertura del nostre local social i a la represa de les activitats (sala d'exposicions, Coral Xabec, cursets de ioga i gaita, teatre, l'Assemblea de Socis, etc.), procurarem que sigui al més aviat possible, condicionades a garantir la màxima seguretat sanitària. Moltes gràcies per la comprensió.

Bones revetlles i Bon Estiu

Editorial

EN FASE 1

Per tercer mes consecutiu ens veiem sotmesos a editar la nostra publicació mensual en format digital, amb l'esperança, però, que ben aviat puguem tornar a l'edició en paper tal com hi estem acostumats. En aquest cas, us tornem a demanar la col·laboració en la difusió del Butlletí. Sisplau, reenvieu-lo als vostres contactes per tal que arribi al major nombre de lectors possible. Moltes gràcies!

Seguim al peu del canó, però amb les limitacions que ens imposen les instruccions del confinament aplicades a resultes de la pandèmia que tots coneixem i patim de ben a prop. En el moment de tancar aquesta edició, el tràgic balanç de defuncions ja ha superat les 12.000 a Catalunya –tot i que, sortosament, els darrers dies el nombre de baixes diàries s'ha contingut notablement–; però haurà de passar molt de temps perquè cicatritzin les ferides i el dolor emocional dels qui han sofert morts al seu entorn familiar i per a la recuperació econòmica, que ha maltractat durament tantes empreses i llocs de feina.

L'evolució favorable dels efectes del COVID-19 està aconsellant procedir al desconfinament progressiu de les diferents regions sanitàries. En el nostre cas –Àmbit Metropolità Nord– hem entrat en la fase 1 i això ha suposat un gran respir en les dures condicions de confinament que ha sofert la població en general, amb casos dramàtics d'aïllament de persones grans acollides en residències o que viuen soles a casa. Sortosament, la solidaritat ha aflorat per totes bandes i s'han viscut episodis d'una gran qualitat humana. Menció especial per a tot el col·lectiu sanitari, que ha viscut des de la trinxera i de primera mà el dramatisme d'un sistema desbordat pels esdeveniments, sovint mancat de prou elements de seguretat i equipaments per contenir dignament l'allau d'afectats.

Alerta, però, que aquest destensament no ens faci pensar que això ja està resolt, ni de bon tros. Són moltes les veus autoritzades del món sanitari que ens recorden que cal seguir estrictament les normes de prevenció a bastament recomanades (mascaretes, rentat de mans, distància prudent en els contactes personals, franges horàries, pràctica d'esport, etc.), tota vegada que encara no estan ben definits ni els medicaments eficaços per al tractament immediat ni està garantida l'aplicació d'una vacuna a mig o llarg termini. Prudència, doncs.

Salut i ànims. Ens en sortirem!

El President

Sumari

EDITORIAL	4
GENT AMB GENT <i>Josep Puig Marcos</i>	5
BUSTIA OBERTA	10
CRÒNQUES D'ULTRAMAR <i>Joan Muray</i>	10
SOM AUTÒNOMS O DEPENDENTS <i>Joan Camps</i>	11
E DAI? LOCKDOWN <i>Joan Maresma Duran</i>	12
NECROLÒGICA <i>Jacint Ros Hombravella J. Casals Agustí</i>	14
HISTÒRIES DE LA VILA <i>Joan Muray</i>	15
CARITAT <i>Diocèsana de Barcelona</i>	18
EL PRIMER CORREU SUBMARI DEL MÓN <i>J. Condeminas</i>	20
VIVÈNCIES <i>Pep Parés</i>	21
PARLEM DE LLIBRES <i>Pere Martí Bertran</i>	22
LA LITERATURA DE PROXIMITAT FA URTICÀRIA <i>S. Bennasar</i>	23
LA PUNTA DE LA LLENGUA (119) <i>Esteve Pujol</i>	23
LA CUINA DE L'ANTONIA <i>El Cullerot</i>	24
SOM <i>Oriol Lugo</i>	25
POESIA DE JOSEP VENDRELL	28
GENT DEL MASNOU INFORMA	29
TEATRE CAPITAL <i>Rosa M. Isart</i>	31
DITES I PERSONATGES POPULARS (61) <i>Albert Vidal</i>	31

Havent passat seixanta-cinc dies de l'obligat confinament del Covid19, hem convidat Josep Puig i Marcos, el noi petit de la saga Puig de 53 anys i actual president de la Fundació Privada La Calàndria. De professió dissenyador gràfic, Josep ens ha apropiat a l'entitat centenària, que, havent vençut totes les crisis sorgides des de la seva fundació al 1907, manté una bona part dels valors socials i culturals dels seus orígens. Si bé el referent més conegut és el Cinema La Calàndria, avui hem descobert tot el seu abast i l'amplitud d'una gran part de les seves actuacions. Sabem que tres generacions de cognom Puig estan entranyablement vinculades a la història de la Fundació, la qual cosa ens permet la pregunta...

Dir-se Puig deu de ser la causa i efecte de la teva elecció, oi?

El primer Puig que va presidir l'entitat fou el germà del meu avi patern, Josep Puig i Godàs, que en fou president des del 1932 al 1950. Va ser durant el seu mandat quan es va fer el nou edifici tal com és ara. D'aquí em ve tot, donat que des de néixer ja vaig mamar Calàndria. De l'oncle avi Josep en tinc un record molt feble, flaixos llunyans de quan encara no tenia 10 anys..., però a casa, les meves tietes i el meu pare, que en fou president del 1974 al 2015, em van transmetre els seus valors i l'estima per l'entitat. La tia Teresa també gestionava la comptabilitat de La Calàndria, conjuntament amb el senyor Rossell, així que l'aire que jo respirava a casa era: "que si ara cal arreglar les cadires del cine... que si ara s'ha de reparar això i allò..." Més que ser-ne causa i efecte, dir-me Puig va ser una premonició que amb el temps s'ha complert.

Què més recordes de la teva infantesa?

Soc el més petit, em porto vuit anys amb la meva germana i deu amb el meu germà. Així que, a afectes pràctics, vaig tenir una infantesa com de fill únic atès que sempre els vaig veure molt grans i no vaig jugar gaire amb ells. Tot i ser el petit, mai no vaig sentir-me especialment mimat pels pares, però sí recordo l'estimació de les meves tietes, ambdues solteres, que em transmetien una atmosfera de serenor i sàvia prudència, que m'ha quedat molt present. Jo passava moltes hores a casa d'elles i de l'àvia, casa en la qual, per cert, visc ara amb la meva família.

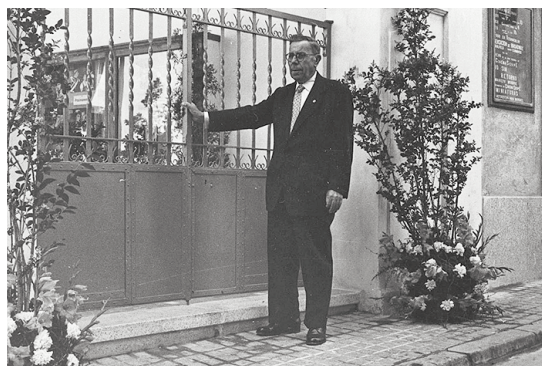
Això ens situa a la dècada dels setanta; què remarcaries d'aleshores?

Recordo l'antiga escola Marinada i la seva directora Gregoria, que tothom anomenava la Grego... No fa gaires

anys que l'Ajuntament li va fer un homenatge a Els Vienesos, en el qual vaig participar en la maquetació dels plafons, amb fotografies de la seva carrera professional. A l'escola primària m'hi vaig trobar còmode i portava un bon ritme, però en l'adolescència no em vaig prendre gaire seriosament els estudis en l'aleshores acabat d'estrenat Institut Mediterrània, i no vaig ser gaire bon estudiant. Recordo com als 14 anys el pare, quan acabava el curs, em portava a treballar de manobre a l'empresa fins a la tornada a les classes, això em permetia guanyar un sou, que m'anava bé per tenir diners de butxaca. Un treball dur, carregar sacs de ciment pesants amb els quals quasi no podia fer un pas, pavimentar els carrers del Masnou, que encara eren, en la seva majoria, de terra. Encara em veig calçat amb aquelles botes d'aigua, dins el formigó, remenant i allisant la superfície... Algun estiu més tard, el pare em va alliberar dels carrers per ajudar la tia Teresa al despatx.

...i aparegué la síndrome de l'adolescència, que és com una mena de virus, oi?

Doncs sí! —s'ha quedat pensatiu, rient-se de la pregunta, però reflexionant com si volgués triar les paraules justes—; entre les hores que passava a la pista de l'institut jugant a bàsquet o

Josep Puig Godàs al barri de l'edifici inaugurat als anys 50 i al costat en Josep Puig Marcos, al mateix lloc en l'actualitat.

futbol, els amics, les noies (encara que, amb elles, a l'institut no vaig tenir gaire èxit... més aviat gens), tot plegat era molta distracció. A l'institut i en plena adolescència tot era molt confús per a mi, inicialment vaig tirar per la branca de ciències, tot i que les matemàtiques o la química no se'm donaven gens bé. Haig de confessar que en aquella època era una mica gandul i dispers, però era clar que el dibuix era la meua aptitud innata. Durant el pas de l'adolescència cap a la joventut les relacions amb les noies van millorar. Fou quasi obligat, inevitable! I en començar, ja no hi ha aturador. Amb algunes noies que vaig conèixer, entre una cosa i l'altre, provant i errant, vaig anar madurant i creixent. Van ser els anys d'estudis a l'escola d'Arts i Oficis Pau Gargallo, en l'especialitat d'il·lustració, que alternava amb la feina administrativa a l'empresa familiar. També, en aquella època, vaig arribar a jugar alguns anys al CD Masnou, cosa que sempre he tingut clar que va ajudar-me a formar-me com a persona. Tota aquella gent tan diversa convivint dins un vestidor també és una forma de madurar i aprendre.

Com es forma un dibuixant per guanyar-se la vida?

Són dues coses diferents, formar-se és ofici... igual per a un fuster que per a un advocat... ni les matricules d'honor de les escoles professionals ni els *Cum Laude* de les universitats són una garantia per aprovar en el món real de l'oferta i la demanda. Per sobreviure professionalment cal donar un servei seriós o fer un producte vendible. A l'escola Pau Gargallo de Badalona, estudiant il·lustració, al principi m'inclinava pel còmic, precisament a Gent del Masnou vaig publicar les meves primeres tires (com també ho feia en Joan Casals), petits esquetxos grotescs amb tocs surrealistes... L'atmosfera era molt generalista, la inquietud artística estimulava la curiositat intel·lectual i el pensament filosòfic impregnava el debat crític i creatiu que exigeix l'ofici. El meu somni en aquells moments era poder il·lustrar articles d'opinió d'un diari com La

En Josep Puig al seu estudi gràfic actual, en l'antic despatx del negoci familiar.

Vanguardia.

No era fàcil entrar en el món professional. Acabats els estudis, recordo, per exemple, un dels intents d'obrir-me pas com a il·lustrador quan, durant una visita per ensenyar el meu "book", em van dir: *Ah! molt bé, deixi'ns adreça i telèfon i posarem el seu mostrari a la disposició dels nostres clients juntament amb el centenar d'il·lustradors que tenim en catàleg.*

Sortosament, en l'últim curs d'il·lustració, un dels professors ens animava a conèixer i interactuar en l'ampli camp del disseny gràfic, que en aquells temps encara no s'ensenyava com a assignatura. Aleshores, conjuntament amb un company de classe que ja treballava en una impremta, vam començar a tenir encàrrecs, alguns pròpiament d'il·lustració, però la majoria anaven més enllà (logotips, cartells, fulletons de mà) i tot plegat va influir perquè decididament em decantés pel disseny gràfic. Des d'aleshores el disseny ha canviat molt, ni cùters ni ploma ni pinzell... Amb l'arribada de l'ordinador com a estri principal substituí d'aquelles eines podies fer el que volguessis, prescindint de la fotocomposició, dels rottrings, els "letrasets", els papers vegetals, etc.

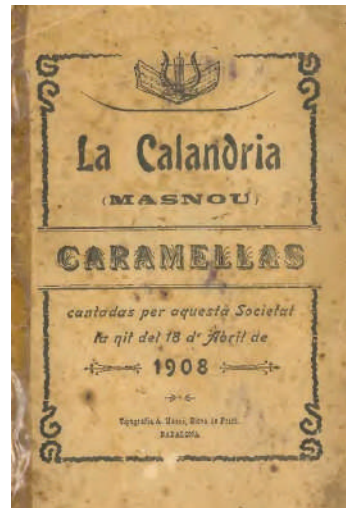
Parlem doncs de La Calàndria!

Formar part del Patronat de la Fundació Privada La Calàndria ha estat per a mi un mena d'homenatge al cognom Puig i el fet de ser elegit

president un repte per mantenir l'esperit altruista de l'oncle avi, Josep Puig Godàs, i del meu pare, Joan Puig Bofill.

La Calàndria és una entitat centenària. En el llibre de Francesc Fàbregas, a part de ser una memòria de les actes de l'entitat, s'hi relata tota la seva història. La seva creació prové d'una colla de cantaires del Centre Coral Unió Masnovina Casinet, que al 1898 havien format una coral i al 1902 van voler tenir la seva pròpia seu i senyera amb l'escut de l'ocell cantaire calàndria. Discrepàncies entre Casinet i Coral van provocar la creació de la *Sociedad Coral, Recreativa y de Mutuo Auxilio La Calandria* al 1907. En aquells temps el mutualisme era una forma d'agrupar la societat civil i reunir esforços per tirar endavant diferents projectes, tant d'esbarjo com d'assistència mèdica per als socis. Durant molts anys allò va tenir sentit, però tot canvia, i a poc a poc aquell format i els costums socials van anar diluint-ne la presència.

Per això el 2001 en assemblea general es va decidir evolucionar cap a l'actual fundació, de caire social i cultural. Una vegada dissolta la mutualitat, la totalitat del patrimoni passà a formar part de l'actual Fundació Privada La Calàndria. Al 2016, en deixar el meu pare la presidència, vaig ser proposat per la resta de companys com a nou president.

Portada d'un vell cançoner de les Caramelles de 1908, editat per La Calàndria

Te'n vas sentir capaç?

Els vuit que formàvem el patronat ja érem un equip molt cohesionat amb el projecte que havia començat dos anys abans (vull fer menció que fa pocs mesos vam patir la malaurada mort d'un dels integrants, Jesús Gómez). En els últims temps hem aconseguit tenir tots els espai llogats i en bon ús, com el cinema, el bar i mitja dotzena d'emprenedories socioculturals: l'escola de reforç Somriures, l'escola d'idiomes Le Petit Atelier, el gabinet de psicologia, acompanyament i mediació Ohana, així com també l'empresa de recursos humans Ethikos. Tots ells ocupen l'espai transformat de l'antiga sala de ball. També hi ha, al costat de Gent del Masnou, la Fundació El Molí d'en Puigvert, que té un centre de dia per a la inserció laboral de gent amb discapacitat.

Als darrers anys hem estat reinvertint tots els nostres esforços i recursos en la millora del nostre immoble, amb importants inversions, uns anys durant els quals no hem tingut marge per a gaires activitats pròpies de la Fundació. Un cop recuperats econòmicament, hem tornat a ser més visibles en l'actuació i col·laboració amb diverses entitats del poble. Com a exemples més significatius podem esmentar els següents: dins l'àmbit social, aportacions al Centre de Distribució d'Aliments La Sitja, una contribució puntual al centre de menors tutelats a l'antic alberg, el finançament de classes de reforç per a infants del Centre Obert Municipal Maricel, etc; i en l'àmbit cultural, hem col·laborat amb l'Ajuntament en l'edició d'un llibre de la il·lustradora masnovina Sònia Pulido i també en el Festival de Creació Contemporània Brama (ideat per Blanc de Guix). Actualment estem treballant en diferents projectes, però amb la irrupció de l'actual crisi ens hem vist obligats a replantejar algunes actuacions i estem mantenint converses tant amb l'Ajuntament com amb la Creu Roja per ajudar allà on sigui més necessari en aquests moments.

Davant tot això, et queda temps per a la família?

En Josep i el seu pare Joan Puig Bofill en un moment divertit durant una de les nombroses paelles que van fer entre tots dos.

Visc en parella i tenim un fill de 10 anys. Ella treballa al costat de casa, en una empresa de publicitat tèxtil, tot i que ara mateix, a més de samarretes, està venent mascaretes, gels i productes per l'estil. I jo tinc el meu estudi gràfic a l'antic despatx on de jove ja havia treballat amb el pare i la tia. Amb els amics m'agrada estar-hi bé, que flueixi el bon rotllo, evitar conflictes i, si puc ser jo qui organitzi trobades, tenir el goig de fer, de tant en tant, una paella d'arròs o uns fideus en bona germanor. Vaig néixer en un moment benestant de la família, però abans besavis i avis, provinents de la pagesia, van viure temps difícils (uns besavis van ser masovers del mas que després havia de ser la discoteca S'Cucs). Va ser a partir que l'oncle avi Josep es va iniciar en l'ofici de paleta, i posteriorment el meu pare, quan les coses van canviar i aleshores vaig néixer jo. A casa es parlava

molt de la fam de la postguerra, l'enorme precarietat d'aquells anys i es valorava molt qualsevol despesa prescindible. No soc capriciós ni malgastador. L'austeritat em ve de família. He mantingut vint anys el mateix cotxe fins que s'ha espatllat del tot, no tinc gaires inquietuds materials.

Visc la vida tal com ve i no tinc ansietat per voler fer o aconseguir quelcom que pugui haver deixat enrere. Actualment la meua modesta dèria és l'hortet que tenim a la casa on viu el meu germà a Vallromanes, ahir en vaig baixar una caixa de pèsols boníssims... Al costat de l'hort hi ha una piscina on remullar-me després de les calorades entre tomàquets i pebrots... Tot plegat no té gaire mèrit! Soc un privilegiat...

Doncs a banyar-se, que ja tenim l'estiu aquí!

24 hores al seu servei FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Juny 2020 --

1	dilluns	Riera	2a. Pasqua Festa local
2	dimarts	Viamar	
3	dimecres	Fàbregas	
4	dijous	Dominguez	
5	divendres	Aymar	
6	dissabte	Ocata	
7	diumenge	Ocata	
8	dilluns	Fàbregas	
9	dimarts	Viamar	
10	dimecres	Dominguez	
11	dijous	Aymar	
12	divendres	Ocata	
13	dissabte	Riera	
14	diumenge	Riera	
15	dilluns	Viamar	
16	dimarts	Aymar	
17	dimecres	Riera	
18	dijous	Ocata	
19	divendres	Viamar	
20	dissabte	Dominguez	
21	diumenge	Dominguez	
22	dilluns	Ocata	
23	dimarts	Aymar	
24	dimecres	Aymar	Sant Joan
25	dijous	Riera	
26	divendres	Dominguez	
27	dissabte	Viamar	
28	diumenge	Viamar	

29	dilluns	Riera	Sant Pere Festa local
30	dimarts	Ocata	

**siguem respectuosos amb la
situació actual i actuem amb
civisme davant les exigències
antivirals necessàries**

-- Juliol 2020 --

1	dimecres	Aymar
2	dijous	Viamar
3	divendres	Dominguez
4	dissabte	Fàbregas
5	diumenge	Fàbregas
6	dilluns	Ocata
7	dimarts	Riera
8	dimecres	Fàbregas
9	dijous	Viamar
10	divendres	Dominguez
11	dissabte	Aymar
12	diumenge	Aymar
13	dilluns	Riera
14	dimarts	Fàbregas
15	dimecres	Viamar
16	dijous	Dominguez
17	divendres	Aymar
18	dissabte	Ocata
19	diumenge	Ocata

Horaris de les farmàcies del Masnou

Aymar (Maricel)

Almeria, 14 · 93 555 03 81

Domínguez (Est. Masnou)

Enamorats, 2 · 93 555 59 36

Fàbregas

Navarra, 68 · 93 555 19 79

Ocata

JFKennedy, 5 · 93 555 33 08

Riera (Club nàutic)

J.Llimona, 22 · 93 555 08 55

Viamar

Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03

De dilluns a divendres

Dissabte

9.15 - 21

9.15 - 14

8 - 20.30

9 - 13.30

9 - 13 i 16.30 - 20

9.30 - 13

9 - 20.30

9 - 20.30

9 - 20.30

9 - 20.30

9 - 20.30

9 - 14

Escola bressol a partir dels 4 mesos

El Petit Vailet

Eduquem amb felicitat
Anglès · Psicòleg · Pediatre

MATRÍCULA OBERTA TOT L'ANY

**Podeu trucar i concertar
matrícula o més informació**

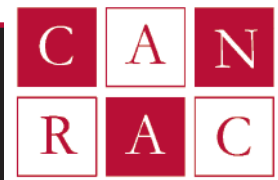
93 555 57 11

ENS AGRADARIA SER L'ESCOLA BRESSOL DELS VOSTRES FILLS!

Ventura i Gassol, 29, el Masnou · 93 555 57 11

www.petitvailet.com · vaietparc@yahoo.es · petitvailet.blogspot.com

Cuina pròpia

MENÚ DE FESTA

Sopes d'estiu Vichissoise. Gaspaxo

Amanides de llenties, de cigrons, russa

Truites de patates, carbassó, pebrots

Safates d'embotits i formatges

Segons

Calamars farcits

Bacallà amb ceba confitada o amb samfaina

Pollastre ecològic amb prunes i pinyons

Vedella amb moixemons. Fricandó

Conill amb samfaina

Canelons

Canelons tradicionals

Canelons vegetarians

Canelons d'ànec

Canelons d'espinacs

Rodons de pollastre farcit

• Músic: prunes, pinyons, panses i orellanes

• Tropical: bacó, pinya i prunes

• Ramon: pernil cuit, formatge i foigràs

• Blanc i negre: pernil cuit, formatge i prunes

Molt Bon Estiu

Comandes a: www.canrac.com o whatsapp 676 58 40 39

Mestres Villà, 101, el Masnou · 93 555 16 64

Totes les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran**, només, amb el **nom i cognoms** de l'autor. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim o inicials. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

"PERIPATÈTICS"

Estava convençut que a causa de la pandèmia la festa de Sant Jordi s'havia endarrerit, per a tothom i a tot els efectes, al 23 de juliol. Doncs no, aquell dia el Govern municipal, en comitiva, es va desplaçar a les residències geriàtriques a repartir flors. Algunes residències, les més assenyades, van començar el confinament uns dies abans de l'oficial, i gràcies a això han pogut salvar moltes vides de població d'alt risc. Els ciutadans que tenim familiars ingressats en geriàtrics, als quals felicitem per aquesta sàvia decisió, hem hagut d'assumir que des de llavors ni els podem veure ni acostar-nos-hi. Ni tampoc portar-los roses (contaminades d'amor). En canvi uns polítics s'han permès, en ple confinament i en l'e-

xercici erràtic del poder, passejar pel poble en comitiva per repartir roses asèptiques (d'amor) per immortalitzar-ho en fotos. Llàstima que no s'haguessin posat bé les mascaretes abans de les instantànies. Després d'aquesta passejada tan altruista el govern municipal va rebutjar la moció que li van presentar en el darrer ple municipal alguns partits de l'oposició en què proposaven una petita rebaixa temporal de les retribucions de tots els polítics per destinar-la a ajudar en aquesta terrible pandèmia. Doncs no, el govern va defensar aferrissadament les seves retribucions amb la feina que feia i la moció va ser rebutjada amb el suport de la claca. Peripatètics, però només de passeig.

Llorenç Birba i Fonts

Cròniques d'ultramar

Joan Muray

AL CIM DELS VOLCANS

L'illa de Rapa Nui té forma de triangle, a l'extrem de cadascun dels vèrtexs hi ha un volcà, tot i que es calcula que en tota l'illa n'hi ha uns dos-cents. En realitat, l'illa va sorgir de l'erupció d'aquests volcans.

Aquests tres principals són: RANO KAO, que té un quilòmetre i mig de diàmetre i tres-cents metres de profunditat, amb un llac al seu interior, que conté un munt de petites illes, en les quals es cria la *totorà*, mena de jonc, amb el qual es feien les piragües. El mateix jonc que fan servir els indis urus del llac Tetekaka, al Perú, i el mateix amb què feien les seves a l'antic Egipte. Tot un misteri.

Després hi ha el POIKE, que té una alçada de tres-cents setanta metres.

El MA'UNGA TEREVAKA, el més alt de l'illa, amb cinc-cents set metres.

I un altre d'important és el RANO RARAKU, famós per ser el lloc d'on es feien o, millor dit, d'on es tallaven a la pedra de les seves faldes els famosos moais, dels quals es calcula que entorn del volcà n'hi ha uns cinc-cents a mig fer. I parlant d'aquest darrer, que antigament s'anomenava Ma'unga Eo, també posseeix un llac, però de només tres metres de fondària, on també es cria la *totorà*.

La cosa més, diguem-ne, curiosa d'aquest volcà és que des de la base, on es comença la visita, per un camí voltat de moais, com he dit, a mig fer, és un camí de terra, sense barana i força costerut, que prou feina tens per aguantarte dempeus. Si vols admirar els moais que vas trobant, és millor parar-se, si no vols rodar camí avall, o anar de vint ungles.

De totes maneres, l'esforç val la pena, ja que des del seu cim, i tenint el seu llac de fons, pots admirar la bonica vegetació que envolta la seva falda interior, on fins i tot es cria una mena de cep silvestre, que es calcula que és una de les espècies més antigues de l'illa.

També n'hi ha un altre, que té un color vermellós, el Puna Pao, que és d'on feien els *pukao*, els monyos que portaven els moais un cop acabats.

De totes maneres, tots aquests volcans estan apagats des de temps remots; per tant, per aquest costat no hi ha perill.

Rano Kao

ASSOCIA'T A GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

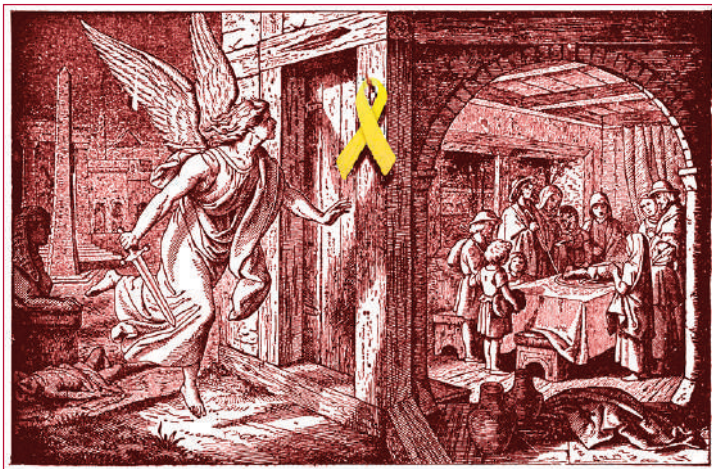
SOM AUTÒNOMS O DEPENDENTS?

Joan Camps i Ortiz

A qualsevol que es vulgui preguntar a si mateix: qui soc jo?, li recomano que just llevar-se de bon matí es miri al mirall i s'ho preguntí amb ganes de saber-ho... és un bon moment per fer-ho perquè si en aquella hora, sense haver-te rentat la cara, no t'agrades prou, no cal preocupar-te... la bona notícia és que, siguis home o dona, una vegada buidada la bufeta i el recte, amb una bona dutxa i amb roba neta i polida, per mala traça que tinguis... el canvi d'imatge pot ser espectacular. La mala notícia és que aleshores, per molt que t'agradis, si vius en companyia o família, abans de sortir de casa ja et trobis amb alguna mena de desaprovació que et foti el dia enlaira. Es pot donar el cas que visquis sol, però en sortir al carrer, trobar-te amb gent, compartir transport, treballar... el risc que algú et rebutgi o desaprovi és molt alt i acabi amargant-te l'existència. Una cosa és com ens veiem i una altra com voldríem que ens veiessin els altres; en definitiva dues escenificacions enganyoses i falses, que ens emboiren la ment i ens impedeixen saber qui som en realitat. En una avaluació empírica, no som qui creiem ser ni tampoc som com ens veuen els altres.

Si alguna cosa bona ens ha aportat el confinament forçat pel Covid19, segurament ha estat l'aturada radical i forçada dels costums i hàbits on teníem el temps hipotecat i, de cop i volta, ens hem trobat hores i hores sols en una realitat absolutament desconeguda que ens ha estimulat el pensament i ens ha permès un retrobament seriós amb la realitat pura i dura de l'existència. Un atzucac que ens ha agafat amb el pas canviat davant un horitzó incert que ha posat a prova les nostres fortaleces individuals en adonar-nos com eren de potents les mancances de tot allò que ens feia confortable l'ampli entorn de la quotidianitat.

No soc amant de les teories de la conspiració, però mentre no sàpiguen del cert l'origen real del Covid19, vull mantenir el cap fred a totes les línies d'investigació, inclosa la possibilitat que aquest virus sigui un estirabot de la ira

de Déu com el diluvi universal o les deu plagues d'Egipte. Fem-ne memòria:

La primera: convertí l'aigua del Nil en sang, tots els peixos van morir i la putrefacció va contaminar l'aigua.

La segona: aleshores aparegueren les granotes del riu que s'escamparen per tot arreu.

La tercera: en morir les granotes, les amuntegaren en grans piles i l'aire es feu irrespirable per la infectant pudor; i de la pols de les granotes aparegueren eixams de ferotges mosquits que picaven tothom.

La quarta: els mosquits van mutar en mosques vironeres, que en aquest cas només contaminaven les cases dels egipcis i respectaven el poble de Déu, els bons israelites.

La cinquena: l'epidèmia causà la mort de les ovelles, vaques i cabres, només dels egipcis.

La sisena: l'aire provocà tota mena de llagues a les persones.

La setena: va ser la pitjor calamarsa mai vista a Egipte.

La vuitena: la famosa plaga de llagostes menjant-se tots els sembrats i totes les reserves de gra.

La novena: va eclipsar la llum del sol per als egipcis, mentre la claror brillava per als israelites, i finalment...

La desena: Déu va avisar el seu poble que fessin un senyal a les portes de casa seva amb la sang d'una cabra o ovella jove. Aleshores un àngel exterminador

va entrar a totes les cases on no hi havia la marca de sang i matava els primigenis de les famílies egípcies i del seu bestiar. No voldria assenyalar ningú, però en els quaranta anys del Nacionalcatolicisme, enyorança enquistada en el nacionalisme espanyol que està de moda, era el dogma del règim per alienar des de l'escola la canalla en la indivisible unitat de l'Espanya feixista, i combregar amb rodes de molí era el pa que s'hi donava dia darrere dia.

La pandèmia dels Coronavirus encara pot rebrotar amb més gravetat i abans que els epidemiòlegs en treguin l'aigua clara, i si el Covid19 és un primer avis, estiguem preparats, no sigui que la ira de Déu caigui sobre nosaltres i ens en descarregui una tongada, de plagues, fins a la desena. Per si de cas, posem un llaç groc a les portes de casa en senyal inequívoc que els independentistes som gent de pau que volem viure en llibertat com el poble d'Israel, però de cap manera admetríem que, per salvar-nos nosaltres, aparegués l'àngel exterminador i fes una carnisseria com va fer amb els egipcis, amb tots aquells qui no pensen com nosaltres. Els problemes entre catalans i espanyols tenen solució senzilla, ens cal empatia i intel·ligència i, per fer-ho senzill, podem dirimir democràticament les diferències a les urnes i deixar lliure de culpa Déu, la Santíssima Trinitat i tots els sants.

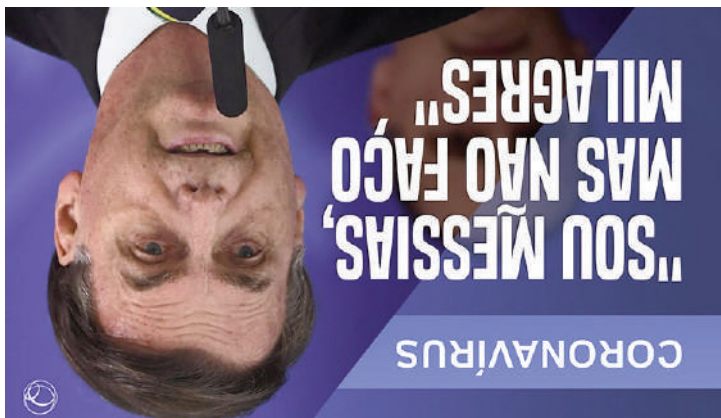
E daí? Lockdown!

Joan Maresma Duran

Com en els últims butlletins, dic el dia en què escric aquestes ratlles... Potser perquè la situació canvia ràpidament i no sabem com evolucionarà aquesta conjuntura tan delicada a l'hemisferi sud. Avui és dia 17 de maig i avui la mare n'ha fet 87. El mes vinent en farà jo 50. No és pas poc. He de confessar, no obstant, que tot i tenir una edat ja respectable i que em sembla que estic prou bé, he de confessar-vos que ja no entenc res d'aquesta societat... Sembla como si visquéssim el final d'una era.

El dia 28 d'abril vam arribar a 5.000 morts per coronavirus a Brasil. Una periodista li va preguntar al president contra Brasil aquest fet i que el gegant sud-americà ja havia sobrepassat la Xina en el nombre de morts. El mediocore del president va respondre així: "E daí? Quer que eu faça o quê? Eu sou Messias mas não faço milagre". Ho podríem traduir de la manera següent: "I què? Què vol que hi faci? Soc Messies però no faig miracles". Aquest excapità de l'exèrcit brasiler amb complex d'inferioritat es diu Jair Messias Bolsonaro... No sé què deuriem pensar els pares en posar-li de nom "Messies".

És cert que tothom pot tenir un mal dia, que tothom pot estar enfadat o tenir un mal moment. Però em sembla que un president no pot respondre així. Després ho va intentar arreglar,

però el mal ja era fet. Avui hem arribat als 16.000 morts al Brasil. Aquest esqueixat –imagino– diria el mateix avui. No té ni maneres ni educació. Però té una aprovació de més del 30%. Vol dir això que un terç de la població brasilera li dona suport. I un grup minúscul és incondicional d'aquest tipus poc coherent....No els importa si avui diu blanc o demà negre... Sempre té raó... Jo creia que a la vida sempre es podia discrepar. Resulta que en aquest nou món no.... Des de fa una setmana ha aparegut a la premsa de forma continuada el terme "lockdown"... És més xic, fa més fi fer servir un anglicisme que no pas dir "confinament" o "bloqueig total" o "aïllament social". Diferents ciutats han declarat el "lockdown" amb diferent èxit. En algunes zones sí que es nota. En d'altres, no gaire. El que hi ha actualment a diferents llocs és quelcom semblant al que hem vist a l'es-

tat: només funcionen activitats essencials com supermercats, farmàcies, benzineres, etc. Diferents batlles arreu del país ja han afirmat que els hospitals que es troben a les seves localitats han arribat a tenir tots els llits ocupats i no poden oferir ajuda a tothom....Les imatges de la televisió – intento veure les notícies una vegada al dia i prou– són dantesques... I això és el que ven: la desgràcia.

Però aquest president deshumà ja ha afirmat que no hi està d'acord. Ha afirmat que l'economia és una forma de vida també. I que no pot pas parar. Li és igual si hi ha més o menys morts... Quan els números ja han passat a tenir noms –tothom coneix algú que s'ha mort de covid–, aquest home diabòlic parla de sortir a treballar, de fer servir un medicament que té efectes secundaris –la cloroquina; el divendres dia 15 va dimitir el segon ministre de sanitat; ha durat menys d'un mes en el càrrec–, de crisi econòmica... I és cert que ja hi ha una crisi... O que no trigarà a arribar... I segur que aquest home dirà: "Ja us havia avisat.... No m'heu fet cas perquè estàveu preocupats amb el lockdown". És un especialista a dir mentides, propagar "fake news" –un altre anglicisme... Pobres llengües romàniques! I em fa l'efecte que té un pla a llarg termini per mantenir-se en el poder, malgrat la creixent oposició. Però existeixen xarxes socials alienadores al servei de les elits polítiques i econòmiques. Cal estar atents per evitar l'apocalipsi...

Estanc Maria Arnau

Tabacs. Cava de cigars. Regals. Papereria, fotocòpies

Navarra, 51 • 93 782 22 97

el Masnou

Bones revetlles d'estiu

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic
Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28.
93 555 53 03

Bon Estiu

Aula de Música

FEM CLASSES ON-LINE

Més informació **637 73 62 03**, Marta Colomer

Rijor Automoció sl

REPARACIÓ GENERAL DE L'AUTOMÒBIL · VENDA

www.rijorsl.com

República Argentina, 29 el Masnou

93 540 42 05

JACINT ROS HOMBRAVELLA

Joan Casals i Agustí

...i que per molts anys puguem seguir gaudint de la teva saviesa, bonhomia i sentit de l'humor que sempre t'han distingit. Amb aquestes paraules tancàvem la nota que vaig dedicar a l'amic Cinto en el Butlletí d'octubre de 2018, amb motiu de l'atorgament del títol honorífic de Fill Adoptiu del Masnou per part de l'Ajuntament de la Vila, en un acte molt emotiu celebrat el 13 de setembre anterior en la sala consistorial plena d'autoritats, familiars i amics que el vàrem acompanyar.

Un any i mig més tard, el primer de maig d'enguany, en plena efervescència de la pandèmia del Covid-19, la dissort se l'endugué per sempre més del nostre costat i ens va deixar un valuós llegat de qualitats i serveis

prestats a la societat, entre d'altres, a la comunitat docent exercint durant molts anys com a catedràtic de Política Econòmica a les Universitats de Barcelona i València; també es distingí com a autor de nombrosos llibres, assajos i articles sobre economia catalana i espanyola. Així mateix, per la seva vàlua professional, va ocupar el càrrec de Síndic de la Sindicatura de Comptes de Catalunya durant el període 2000/2007, a més d'altres responsabilitats en el món de la política i el civisme.

En virtut de la seva llarga i profitosa trajectòria, fou mereixedor de diferents distincions honorífiques, entre les quals destaquen l'atorgament l'any 2008 de la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i la de

Col·legiat de Mèrit del Col·legi d'Economistes de Catalunya, l'any 2003, distincions que, ben segur, el van omplir de goig. Ara bé, va ser durant l'acte d'atorgament del títol honorífic de Fill Adoptiu del Masnou que va manifestar, públicament, que aquest reconeixement masnoví era el títol honorífic que més l'havia satisfet personalment.

Amic Cinto, pel teu tarannà proper, per la teva qualitat professional i humana, per l'amistat que ens has dispensat durant tants anys, et trobarem molt a faltar. Descansa en pau.

En nom propi i de Gent del Masnou, valguin aquestes ratlles com a expressió de sentit condol a la seva família.

ASSEMBLEA ORDINÀRIA DE SOCIS

A causa de la incertesa derivada de la pandèmia del COVID-19, la Junta Directiva considera prudent ajornar la celebració de l'**Assemblea Anual de Socis** fins a una nova data, que serà comunicada oportunament. Es manté l'Ordre del Dia anunciat en el Butlletí del mes de març.

EL BURRET DE CAN GALERA

Del 1912 al 1936 visqué a la nostra vila aquest quadrúpede, que es feu famós, especialment entre la mainada, no sols dels germans Galera, que ja eren bastants, nou per ser exactes, ans també entre tots els amics seus i del veïnat.

Els nou germans eren: Josep M., Ramon, Ferran, Tomàs, Lluís, Conxita, Eloïsa, Lluïsa i Montserrat, i vivien al carrer del *Lavadero*, que més tard seria rebatejat amb el nom del mestre Lluís Millet i Pagès. La casa portava el número 60, i d'aquí que, perquè eren molts i sempre hi havia sarau, també els deien «a Can Seixanta», que al Masnou va quedar com a sinònim de casa alegre, en el bon sentit.

Aquesta casa, abans de viure-hi ells, era coneguda com a ca l'Isern, que era el cognom de la mare dels nou germans, que pertanyia als Isern de Cal Tiut. El pare, Ramon Galera i Planas, era de Barcelona.

El que vindrà a continuació no ha sorgit del meu teclat sinó d'un dels

Nena, burret i la Poti

Galera, en Lluís, el qui fou fundador i director del Museu de Nàutica, que per sort ho deixà escrit amb pèls i senyals, així com amb fotografies, que malauradament no són de gaire qualitat, ja que són còpies.

Tot i amb això, la història ja m'era familiar, perquè la meua família era aleshores veïna dels Galera, i el meu pare i un oncle eren de la colla d'en Lluís.

Bé doncs, us deixo amb l'escrit esmentat, que posaré en cursiva.

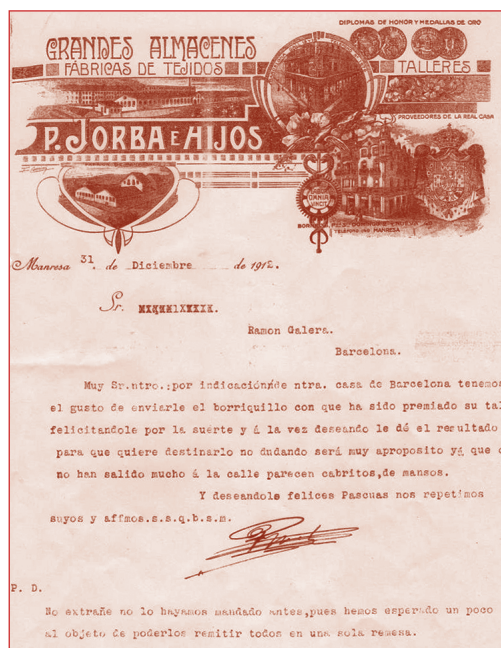
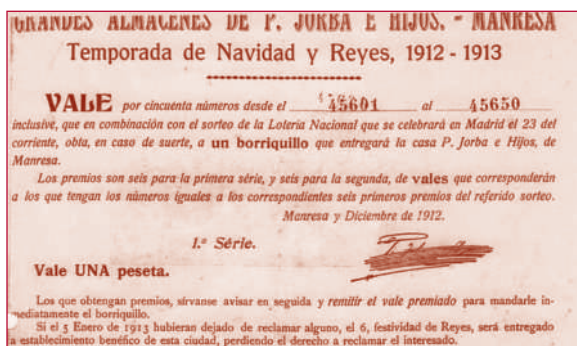
«Féu molts kilòmetres aquest burret. Vingué de, vés a saber d'on, i va morir de vell i malalt el 1938, en plena

crisis de guerra, fam i dissorts, en un escorxador per carn, també vés a saber a on.

Pobre burret, ell que havia sigut alegria per infants, carret de transport per anar a Premià a la fàbrica del gas a buscar carbó de cos per la cuina de can Galera, que anà moltes vegades a Badalona i a Barcelona, que portà a en Joanet centes de vegades a Montgat, i al vell Maresma a cobrar rebuts a les Mallorquines.

Visqué 26 anys, no foren pas uns anys cruels sinó plàcids.

El va treure en una rifa de Nadal de 1912 que organitzava la casa comercial

A dalt el núm. premiat i a sota el pare Galera ensenyant als amics el ruquet, a l'escrit d'en Lluís Galera, ell comenta que la fotografia podria ser a l'esplanada de Sant Mateu. A la dreta, carta dels Magatzems Jorba.

2

3

4

2- Germans Galera, Ferran i Tomàs i de genet un amic, l'Emili.

3- Caramelles, amb el burret i el carro davant la parròquia

4- En Joanet aguantant la brida i la Laieta amb el seu fill.

Grans Magatzems de P. Jorba i Fills de Manresa, el nostre pare Ramon Galera i Planas, el número premiat estava comprès entre el 45.601 i 45.650 i els 50 números valien una pesseta. Incorporarem a aquesta història el número premiat i la carta de la casa comercial, perquè no en resti cap dubte. El nostre pare, no solament li comprà un carret, sinó que li féu fer tots els guarniments, mort el nostre pare el mes de febrer de 1915, arribaren fins a nosaltres complets, encara que amb les degudes reparacions.

Les poques fotos que tenim per il·lustrar aquesta història, són prou eloqüents.

El nostre pare comprà, quasi al davant de can Seixanta (el núm. de la casa on vivíem) un cos o solar on ins-

5

5- Lluís Galera, de Tom-Mix* amb Jaume Casals

*Tom Mix fou el "cowboy" més popular de les pantalles de cinema a Hollywood i també fora d'Amèrica durant 20 anys, fins que morí d'un accident de cotxe el 1940.

tal·lar el burret, ja que el primer estable el féu construir a l'hort de can Galera i l'estable resultà petit, i a més, perquè l'hort estava sota el nivell del carrer i havent-hi unes escales, que no eren aptes per al carret o tartaneta.

6- En la foto del cos, amb arbres i galliner, el nostre burret aguantat per al germà Ferran, mentre en Tomaset i en Lluïset li fan costat. Rere el barri, uns veïns mirones. La foto feta per el nostre germà Ramon.

1- Una xicota s'ha fet retratar al costat del burret de can Galera, i a prop, la gossa caçadora del germà Ramon, anomenada «Poti».

7- Sant Antoni dels Ases a la plaça de la vila, que tingué diversos noms: plaça de l'Indià, plaça del Casinet, plaça de ca l'Agustinet; avui plaça del capità de la marina Jaume Bertran.

Era l'època que jo cuidava del burret, acompanyat de l'amic Emili Martínez i, cavalcant, en Gaspar Borràs.

5- L'any següent, jo de Tom-Mix i per la brida en Jaume Casals.

El burret de can Galera fou una joguina vivent per tots els germans, i també per als amics, tot i que prestava no pocs serveis tirant de la tartaneta.

Els germans més grans ensenyaren a netejar la cort o quadra on dormitava, i en un femer que teníem a l'hort davant de casa, guardàvem els fems, que ens servien per adobar la terra de l'hort, on hi sembràvem patates, verdures, mongetes, i alguna altra vegada alfals, que servia no solament per al burret, sinó per als conills.

Amb el seu carret l'animaló anava a buscar a Can Trinquis, prop de Can Bailon, al costat de la carretera, les

Mainada amb el burret

Manada de rucs

bales d'alfals per la seva manutenció i una bala de palla, que durava més d'un mes, per al seu propi jaç.

Fou tot un episodi, que complementava la vida familiar, l'hort i els desplaçaments, en una carretera sense asfaltar, que hi passava un automòbil cada mitja hora, i que els més petits dels germans compartíem el col·legi amb totes les obligacions que sorgien del burret i tota la seva problemàtica.

2- En la foto, els meus germans Ferran i Tomàs, i el genet Emili Martínez, un amic meu.

3- CAMELLES. Carret guarnit, el cor parroquial de nens i el burret de can Galera; (el burro va davant) en Jaume Casals, un barretinaire cansat i jo, amb gest de propietari.

Tot molt enllà.

Cap a 1936, l'allau de desventures que corria vers els ciutadans, tenia que afectar també al pobre burret, que en seria la seva mort, vés a saber on, malalt i en un escorxador, ja que les circumstàncies no foren pas favorables.

4- En aquesta foto, en Joanet, el meu cunyat, aguantant per la brida el «nano» perquè algú pugui fer la foto. Sobre el llom el meu nebot Ramon Galera i Vidal i, sostenint-lo, la seva mare Laieta.

Tot el conjunt davant de «Can Seixanta», la casa dels Isern en el segle passat, carrer del «Lavadero núm. 60», i després a «Can Galera», carrer de Lluís Millet, 60»

Lluís Galera i Isern

Com veieu, un relat d'un temps passat, d'un temps sense presses, al qual, per fer-lo més entenedor, afegiré

unes notes per aclarir-ho millor.

I com a final, una anècdota que no ens diu en Lluís, però que conec molt bé pel que us he dit dels vincles de veïnatge i amistat.

Diem burro a qui ens sembla poc intel·ligent, com si els ases ho fossin, són tossuts i prou. Aquest, amb aquesta anècdota, ens demostra que, de ruc, no en tenia res.

Diu així:

Cada dia, en Joanet, cunyat d'en Lluís Galera, que era qui més feia servir el

ruc i el carret, quan arribava al migdia per anar a dinar, deixava carret i ase a baix de tot del carrer Lluís Millet, on entronca amb el torrent Umbert.

Ell pujava a peu, anava a casa i dinava. Mentre feia això, el burret anava pujant pel seu compte, però no us penseu que enfilant recte la notable pujada, que per a ell hauria estat més costosa. No, ho feia fent ziga-zaga, fent diagonals, i, quan arribava a la vorera, deixava anar el carret bo i reculant, i tot recolzant la roda a la vorera. Quan havia descansat, feia una altra tirada en diagonal, i la mateixa operació.

Així l'animaló no es cansava tant i, per quan arribava a dalt de la pujada, en Joanet ja havia dinat, i tornem-hi a treballar. Després direm que és un ase, un ruc, un burro, en to despectiu, a algú que no despunta gaire. Però, pel que es veu, aquest burret de can Galera era tota una llumenera.

FONS CONSULTATS

Lluís Galera i Isern (relat)

Ferran Galera i Casals (assessorament)

Arxiu Joan Muray

Les fotografies de sobre, el burret de can Galera al seu estable al davant de Can Seixanta i la de la dreta en la festa de Sant Antoni; a la de sota, burrets catalans en una granja actualment.

Càritas

Diocesana de Barcelona

Amb més compromís que mai.

Barcelona, 14 de maig de 2020.

"Si la corba de contagis de la COVID-19 està decreixent, la corba de persones que estan demanant ajuda augmenta". Amb aquest paral·lelisme amb l'àmbit sanitari s'ha expressat Salvador Busquets, director de Càritas Diocesana de Barcelona per explicar la situació que s'està vivint des de l'entitat. Durant el mes d'abril, Càritas Diocesana de Barcelona ha atès 3.021 llars des dels seus serveis d'emergència social, el doble que en el mateix període de l'any anterior. Aquests serveis engloben l'acollida, acompanyament i assessoria jurídica online, la distribució d'aliments en espècie i els menjadors socials on es reparteixen pícnic, les ajudes econòmiques per comprar aliments o per cobrir el pagament d'una habitació en un pis compartit. Així mateix, durant el mateix període els 79 punts de distribució d'aliments gestionats per les Càritas parroquials, conjuntament amb 7 menjadors socials, han atès més de 9.500 llars. "Les famílies que s'acosten per primera vegada a Càritas o que tornen després d'un període en què no havien necessitat la nostra ajuda s'han multiplicat per tres. En la majoria de casos són persones que treballaven sense contracte, però també n'hi ha que encara no han cobrat l'ERTO i no tenen estalvis per tirar endavant", ha advertit Busquets. En aquest context Càritas Diocesana de Barcelona manté el 85% dels seus projectes en funcionament, sigui presencialment o a distància i ha reforçat tots aquells que tenen relació amb la distribució d'aliments.

El director de Càritas Barcelona ha explicat que només durant la setmana passada es van obrir quatre nous punts parroquials de distribució d'aliments, i que l'entitat s'ha vist en la necessitat de fer compres d'aliments per cobrir tota la demanda. Ajudes econòmiques en moments d'emergència Càritas Diocesana de Barcelona ha recordat que l'entitat no només està distribuint aliments en espècie en aquests moments de màxima complexitat, sinó que també continua prestant ajudes econòmiques per cobrir les necessitats bàsiques de les famílies. Durant el mes d'abril, 1.073 llars han rebut algun tipus d'ajuda econòmica, 436 més que l'abril de l'any anterior. El 71% d'aquestes ajudes s'han destinat a cobrir l'alimentació, i un 38% a pagar el relloguer d'habitacions on moltes d'aquestes famílies es veuen obligades a viure per la seva precària economia, entre d'altres ajudes.

L'Ingrés Mínim Vital (IMV), al més aviat millor.

Càritas Diocesana de Barcelona ha reiterat la importància d'activar l'Ingrés Mínim Vital al més aviat millor en el conjunt de l'Estat, ja que ajudaria moltes de les persones que s'han quedat sense cap ingrés. Ha demanat que l'encaix amb la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) a Catalunya sigui en benefici d'ampliar aquestes ajudes a persones que fins ara no hi poden accedir, com les que es troben en situació administrativa irregular. Finalment, s'ha recordat que la campanya "La necessitat s'ha triplicat. Tripliquem les donacions. "Càritasx3" de les deu Càritas amb seu a Catalunya continua en marxa, i que la ciutadania de la diòcesi de Barcelona pot continuar fent donatius a la web www.caritas.barcelona o al número de compte d'emergència de la COVID-19:

ES83 2100 5000 5002 0022 7591

Àrea de Comunicació i Relacions Institucionals

El cor de l'acció social són les persones

#elCompromísNoTanca

ENDAVANT, SEMPRE ENDAVANT!

El passat dimecres 27 de maig gent d' Òmnium i l'ANC van seguir amb les reivindicacions nacionals i de llibertat per la gent del **Govern Legítim** empresonada o exiliada. Aquest cop, amb les mesures de seguretat establertes per sanitat, una vintena de manifestants van fer un recorregut des de la **Plaça de les Dones** fins a l'**Ajuntament** on es va acabar la manifestació amb el **Cant dels Segadors**.

Si voleu **fer-nos costat** perquè creieu en la **Justícia**, la **Llibertat** i la **Independència de Catalunya** només heu de venir cada dimecres a les 8 del vespre al lloc de trobada.

EL PRIMER CORREU SUBMARÍ DEL MÓN

Josep Condeminas

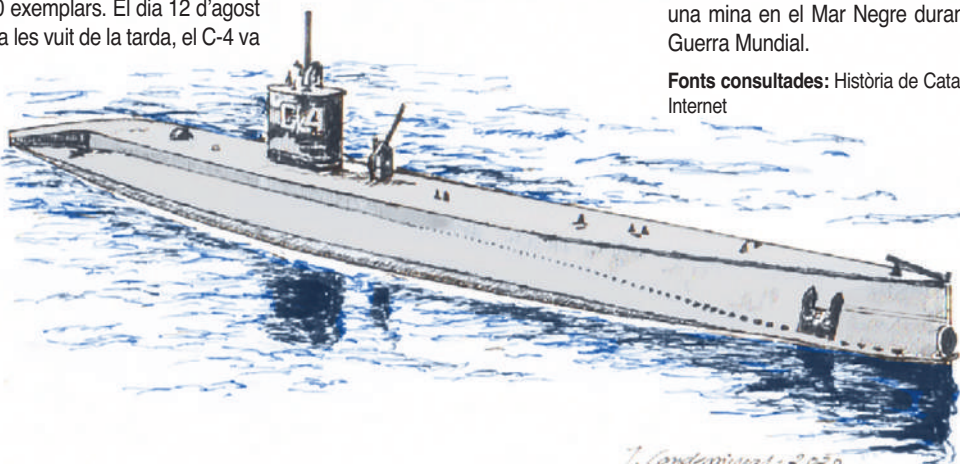
A l'any 1938, en el curs de la guerra civil espanyola i després de la fallida batalla de l'Ebre, com a resultat del qual va quedar expedit el camí cap a Barcelona, la República va tenir seriosos problemes per continuar la lluita armada. No obstant això, l'estratègia del govern republicà de Joan Negrín es va centrar a allargar la resistència armada, amb l'esperança de l'imminent esclat d'una guerra europea. Encara que Franco dominava les Balears i havia establert un bloqueig a la navegació, l'illa de Menorca encara estava en mans dels republicans i, en una època en què no existia el radar i la vigilància només era efectiva amb llum de dia, durant les nits alguns vaixells burlaven el bloqueig, tot i ser difícil i perillós. Davant d'aquesta disjuntiva i amb la necessitat extrema de diners, el director de l'Agència Filatèlica Oficial, Artur Fernández, va proposar que seria un bon reclam per als col·leccionistes estrangers la creació d'un segell commemoratiu del primer correu submarí entre Barcelona i Maó i viceversa. L'objectiu de la República era posar la sèrie en el mercat dels col·leccionistes. Per portar-ho a terme es va demanar assessorament a experts filatèlics dels Estats Units i, per fer el viatge, es va triar el submarí C-4, construït a Cartagena a l'any 1929. Es van posar en circulació 75.000 segells d'1, 2, 4, 6, 10 i 15 pessetes, més un full commemoratiu amb una tirada de 12.500 exemplars. El dia 12 d'agost de 1938, a les vuit de la tarda, el C-4 va

salpar del moll de la Fusta de Barcelona en direcció a Maó. Portava dues saques amb centenars de postals, 300 certificats, unes 1.100 cartes ordinàries i queviures. De fet, una bona part de les cartes anaven adreçades a destinataris inexistents. A Maó es va fer el mateix, es van embarcar sacs de cartes matasegellades a l'illa amb destinació a Barcelona. Amb la tripulació hi viatjava el senyor Tomás Orós, funcionari de Correus i responsable de la custòdia de la correspondència. També hi viatjava el periodista nord-americà Werner Kell, corresponsal de guerra del diari *The Saturday Evening Post*, amb l'encàrrec de relatar l'aventura en primera persona. Emparant-se en la nit, el submarí va navegar en superfície i va arribar a Maó després de tretze hores de navegació sense cap contratemps. A causa de la falta d'oficials republicans de marina i en el marc del pla d'ajuda soviètica a la República Espanyola, el C-4 va ser comandat pel capità rus German Yulevich Kuzmin. La primera emissió de segells tenia un valor inicial de 750.000 pessetes i, gràcies a l'especulació en els mercats filatèlics, en va recaptar més de 17.000.000. Una autèntica "pasta" per l'any 1938. Després d'una singladura amb grans períodes de navegació submarina per evitar les patrulles del bàndol colpista i els avions italians que operaven des de Mallorca, el C-4 va arribar a Barcelona

el divuit d'agost després de vint-i-dues hores de navegació. Malgrat l'èxit de l'empresa, el viatge no es va repetir. Durant el mes de novembre del mateix any es van inutilitzar les planxes originals d'impremta dels segells. Avui dia, una sèrie dentada dels segells (40 pessetes republicanes) es cotitzen en 920 euros, i sense dentar, a 1.375 euros. El C-4 va estar en servei fins al juny de 1946, però el seu destí final va ser dramàtic, ja que en unes maniobres del mateix any va ser envestit pel destructor *Lepanto* i van morir tots els seus 44 tripulants. El capità rus del C-4, German Yulevich, va morir comandant el seu submarí III-212 en xocar contra una mina en el Mar Negre durant la II Guerra Mundial.

Fonts consultades: Història de Catalunya i Internet

J. Condeminas - 2020

Cap vaixell al mar. Molts ocells als arbres

Com un preàmbul fatídic que anunciava l'esclat descontrolat de la natura i dels virus, la tempesta Glòria arrasà el litoral. Espantava sentir el rugir del mar estavellant-se contra la costa; esclafant pedres, xuclant l'arena cap al mar pregon; recargolant ferros i baranes, tombant arbres i bancs de pedra que giravoltaven espordits metres i metres enllà, escopits per una aigua embravida, sense ni consciència de la seva pròpia força. Era terrible i feia feredat. La mar aniquilava els nostres artificis arran d'aigua sense cap interès al darrere, o potser perquè hem malmès massa el planeta o, senzillament, perquè ja li tocava. Destruïa la idea civilitzada de la costa, feta a imatge i semblança d'un país de turisme tranquil i de platja: tobogans, bancs de contemplació de la Mediterrània, guinguetes atrevides de cervesa i ginebra sobre la mateixa sorra... Vaja, un món sota el control dels nostres interessos.

Però enteníem aquella tragèdia perquè el mar, de tant en tant, marca severament les peves fronteres.

Passen secs mesos del Glòria i arriba la pandèmia del Covid-19 que trastorna de soca-rel la nostra vida. Esgarrifats, la memòria ens refresca les últimes imatges de la pel·lícula El planeta dels simis: una costa destruïda i una buidor infinita. Allà tot romania desert fins a topar amb el braç de l'Estatua de la Llibertat emergint de la platja. De cop enteníem que la Terra fou aniquilada per les guerres dels homes i només els simis es beneficiaren d'aquells catastròfics canvis. Ells entengueren que l'home és massa intel·ligent com per permetre-li tornar a governar el planeta i destruir-lo una altra vegada.

A través del cinema podíem entendre, també, un món impol·lut sense ningú, devastat per una bomba de neutrons que mata tot el que és viu allà on esclatava però no destrueix res més.

Després tocaria refer-nos-en a l'endemà mateix. Però arriba el Covid-19, sense avisar, sense efectes visuals que ens el facin més entenedor. És a tot arreu i és enlloc. Potser a la mà del teu amic o a la barana que suavitzava l'escala.

De cop, el món de la riquesa, de l'opulència, de les desigualtats desperta del somni de la rutina diària, de les seguretats adquirides, de la confiança que havia de ser perpètua.

Ciutats fantasmes, carrers buits i la línia del mar sense ni un sol vaixell. Cada portal de casa pot ser frontera on et demanin on vas i per què si la traspasses.

Ens tanquem a casa i ja no ens freqüentem. Veiem el món des de la nostra pròpia por, per la televisió, per les xarxes digitals que no et permeten abraçar ningú.

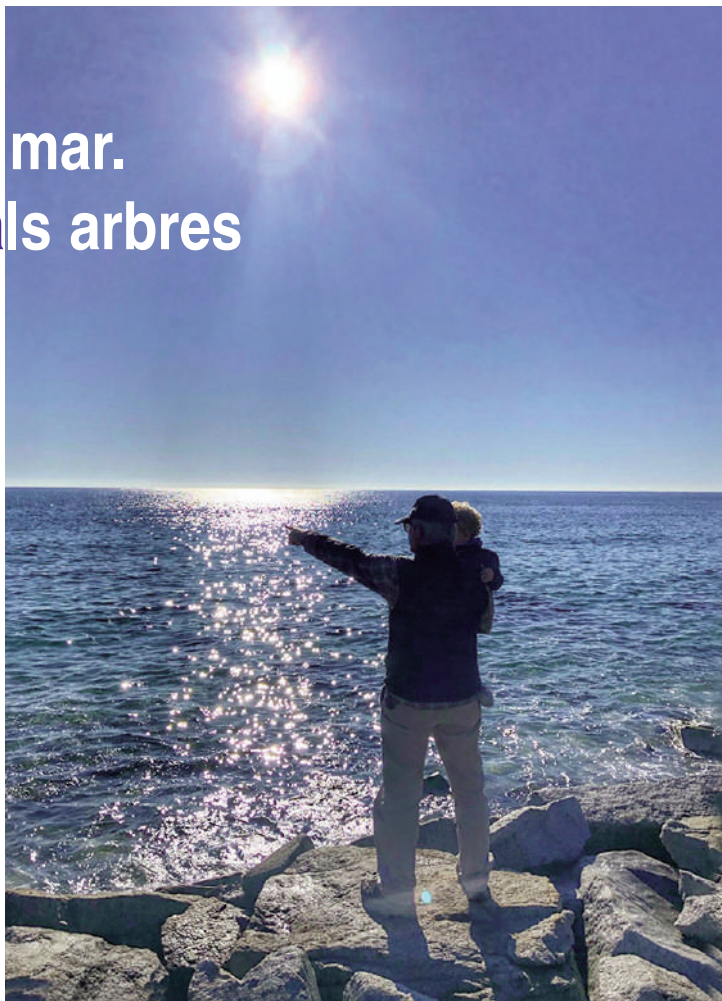
I les xifres de morts espaordeixen. No

podem fer-hi res! Ni formar brigades de voluntaris per acabar amb el virus ni cap esforç que no sigui el de la sanitat, la ciència i complir les ordres de confinament. Anar pal·liant el dolor i salvar quantes més vides millor. I t'arriba la notícia d'un amic que ho ha passat, i la dels adéus solitaris, com si ningú et recordés.

Quants feines perdudes sense merèixer-ho! Quants habitatges insalubres que només eren dormitoris i han esdevingut presons!

Ara estem, sembla, en la desescalada. Sortim a fer un volt –ja permès– pel litoral, i els estralls de la tempesta Glòria i el Covid-19 se'ns barregen en una amarga salabor coent.

Arreglarem els bancs trencats i els tubs d'aigua al descobert. Costarà més reparar la nostra confiança ciutadana. Recordarem els estralls d'aquesta pan-

dèmia sense precedents des de fa més d'un segle, quan la mal anomenada pesta espanyola matà milions de persones a tot el món. Però som sobrevivents de mil·lennis d'història i ens en sortirem. Serem més cauts, sabrem dir "l'aprecio" només amb el somriure o la mirada. Felicitar tothom sense l'abraçada efusiva que ens definia tant.

La feina on line s'imposarà perquè és de sentit comú i ens estalvia viatges, pol·lució i temps.

La vacuna contra aquesta pandèmia

apareixerà més ràpidament que d'altres perquè la malaltia ens toca de ple als qui podem pagar-la, els del mal anomenat primer món! Aquesta afirmació és trista i vertadera. Tornarem a omplir els carrers; però, en el fons de tot, ens sentirem més vulnerables, com ho són els ocells, els vegetals, la fauna marina i la resta d'animals lliures que han gaudit d'aquest món de pau que el confinament els ha ofert.

Si hem de tornar a la normalitat, que sigui més sensata, amable, justa, efi-

cient, austera; respectuosa amb la natura, constructiva, sense especulacions financeres que no donen feina a ningú i ensorren el sentit més humà de l'economia.

Tots plegats aprenem de les experiències i aquesta es farà notar. Una immensa abraçada per a tothom perquè sou els meus coetanis, les persones amb qui comparteixo el meu pas per aquest món! La meua humanitat feta a mida! Ens en sortirem, ja ho crec que sí!

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

El Berguedà i la família Bertrana

La feina dels estudiosos comarcals i de les entitats que els acullen sovint passen massa desapercebudes. Per regal d'una bona amiga de Gironella, em va arribar un llibre local (el coedita Cossetània amb el Centre d'Estudis d'Àvià), però d'allò més interessant per a tothom qui se senti mínimament atret per la vida i l'obra de Prudenci Bertrana i de la seva filla Aurora. Es titula, ben significativament, *Paradisos rurals* i té un subtítol d'allò més aclaridor i sintètic: "El Berguedà en la vida i l'obra de Prudenci Bertrana i Aurora Bertrana". Perquè el llibre és això: un estudi aprofundit i d'allò més documentat (a partir d'entrevistes, consultes d'arxius, revistes i diaris, correspondència, catàlegs...) sobre les estades, sobretot estiuenques, de Prudenci Bertrana al Berguedà i, posteriorment, de la seva filla Aurora, que hi va morir i va ser enterrada al cementiri de Berga i tot. Val a dir que l'estudi va acompanyat de nombroses fotografies, tant dels estudiats com de les persones amb qui més estretament es van relacionar, així com d'un bon nombre de reproduccions de quadres de paisatges berguedans, ja que per a Prudenci Bertrana la comarca va ser una font d'inspiració pictòrica important, com també ho va ser de literària, ja que hi va dedicar uns quants articles, publicats a la premsa barcelonina, sobretot a *La Veu de Catalunya*,

catorze dels quals ens són oferts als annexos finals i ens permeten de fer un tast de la prosa d'un Bertrana no gaire conegut: el periodista, el retratista d'ambients, de paisatges, de persones, amb una prosa rica, elaborada, d'allò més literària (les comparacions, les personificacions, les exageracions completives i sovint carregades d'ironia en son una bona mostra). Si us n'hagués de recomanar un, diria que no us perdéssiu el titulat "El viàtic a la Nou" (p. 172-173), una mostra d'aquesta capacitat de Bertrana per crear atmosferes, per fer reviure paisatges, per enriquir-nos lingüísticament, per transmetre'ns aquella pau i tranquil·litat que buscava al Berguedà.

De la seva filla, Aurora Bertrana i Salazar, només se'n reproduïxen dos textos (p. 181-184), tot i que al llarg de l'obra hi ha nombrosos fragments tant de cartes se-

ves com de les memòries que va escriure, en bona part, des de Vilada i més concretament des de les Eres de Guardiola, una casa pairal que la família Anglerill va posar a la seva disposició durant una bona colla d'anys. Un llibre amè, rigorós i imprescindible per conèixer una mica millor aquests dos grans escriptors catalans.

Títol: Paraisos rurals

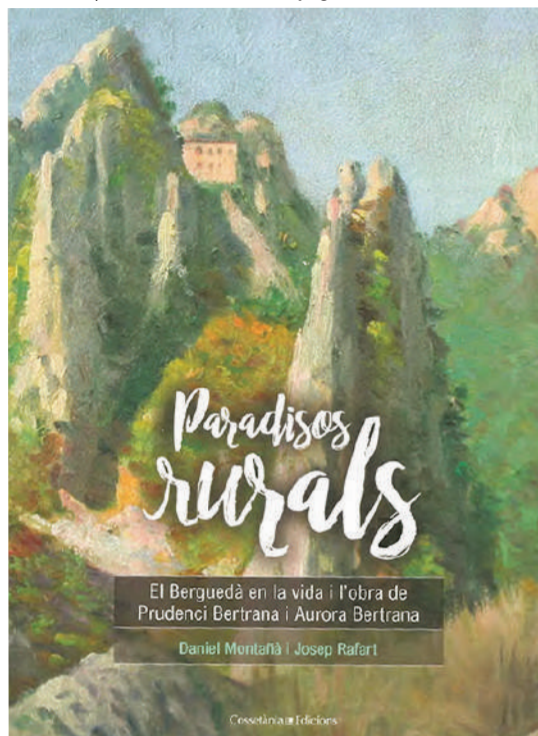
Autors: Daniel Montañà i Josep Rafart

Editorial: Cossetània

Col·lecció: "El Tinter", 141

Lloc i any d'edició: Valls, 2017

Nombre de pàg.: 191

LA LITERATURA DE PROXIMITAT FA URTICÀRIA?

Sebastià Bennasar

Publicat a:

<https://sebastiabennasar.wordpress.com/>

Va haver-hi un temps en què a les cases feia bo dir que s'havia menjat sushi, bou a la borgonyona, mussaka o penne rigate. I que, per descomptat, es bevia Rioja, Ribera del Duero, Rueda o Albariño. Fins i tot, durant molt de temps es va popularitzar el Mateus Rosé, un vi portuguès que tenia el seu què, però que ara no aguanta cap comparativa (encara que sempre és millor que el Lambrusco dolent que els estudiants universitaris descobreixen als vint i pocs anys com qui sap què atrets pel seu preu baix i origen forà). Semblava que dir que es gaudia amb una arròs de mar i muntanya, un fricandó o unes mandonguilles amb sèpia feia pobrejar. Igual que els Empordà, Alella, Montsant, Binissalem, Pla i Llevant o Priorat. Superades les barreres mentals i reivindicades, les nostres delícies gastronòmiques i vinícoles ara poden conviure a la perfecció, aquestes barreres encara han quedat incrustades en l'imaginari col·lectiu pel que fa a la literatura, on sembla que tot el que ve de fora és millor que el que tenim a casa nostra. En uns moments en què la importància del producte local i de proximitat és un

afegit important, per què no optem per protegir també la nostra indústria (això no vol dir que deixem de llegir traduccions ni que se'n deixin de publicar, que ningú no em mal interpreti) promocionant i promovent el consum dels nostres escriptors?; i no entraré a dictaminar si s'han de promocionar només els excelsos i els bons, no, s'han de promocionar tots els nostres escriptors, inclosos els objectivament dolents, perquè també ens cal literatura dolenta en la nostra llengua per ser normals (de producte de proximitat també n'hi ha de dolent, no fotem).

Crec que seria fonamental que les cam-

panyes especials que es puguin fer per salvar llibreries i indústria del llibre haurien de contemplar aquest fet: que es comprin llibres d'autors nostrats per també, de retruc, salvar-nos a nosaltres, que som la matèria primera. Així, envaint massivament les llibreries amb els nostres llibres, però també fent que els periodistes en parlin, traient-los a la tele i encomanant la seva lectura aconseguirem que es puguin revaloritzar tant com en el seu moment ho feren les menges nostrades i els vins del país. Només així aconseguirem sobreviure, perquè de moment a molta gent sembla que la literatura de proximitat els faci urticària.

La punta de la llengua (119) *Esteve Pujol i Pons*

Als butlletins dels mesos passats us parlava del perill que tenim de perdre dos pronoms febles, que són molt útils per a la precisió i claredat del llenguatge: **EN** i **HI**.

A l'anterior us posava exemples del pronom **EN**; ara deixeu-me deturar una micon a en l'altre, que és **HI**. Aquest no s'apostrofa mai, vull dir que sempre s'escriu sencer; les formes **H'** o bé **'H** o **-H** no existeixen.

HI inclou la idea de **A**, **EN**, **DINTRE DE**, **ALLÀ**, **CAP A**, **AMB**, **SENSE**, **CONTRA**... és a dir, un lloc, una circumstància... sempre que no demani **DE** (ja sabem que el **DE** va dintre del **EN**).

El pare és **a** la cuina potser? I tant que **hi** és (**a** la cuina). / L'Anna sempre va **a** les reunions, no **hi** falta pas mai (**a** les reunions). / Que no t'agrada d'anar **amb** avió? No **hi** vaig pas de gust, no (**amb** avió)! / L'ocell anava **cap al** sud, oi? Sí, que **hi** anava sí (**cap al** sud). / Sembla que

treballa **sense** ganes. Ella sempre **hi** treballa així (**sense** ganes). / Li agrada de parlar **contra** tothom. Sempre **hi** parla (**contra** tothom). / Va, noi, de pressa, va, ves a jugar; ves-**hi** de seguida (**a** jugar); has d'arribar-**hi** aviat (**a** jugar). / Si estàs cansada, seu **en** aquest seient, seu-**hi**, dona (en aquest seient).

I ara amb tots dos pronoms: Segur que, **a** la sala, t'**hi** guardaran lloc (**a** la sala). Sí, me n'**hi** guarden sempre (**de** lloc **a** la sala). / Em sembla que portes molt **de** pes **a** la motxilla, home; porta-n'**hi** menys (**de** pes **a** la motxilla). / Fas **esforços violents en** aquesta feina? I molts que n'**hi** faig, molts (**d'esforços violents en** aquesta feina); doncs fes-n'**hi** més, nano! (**d'esforços violents en** aquesta feina)... I així anar fent!

CAMÍ RAL, MIL METRES DE PASSEIG I COMERÇ BON ESTIU

RESTAURANT

PRAT DE LA RIBA, 9
Tel. 93 555 20 03 - 75 11

COLOME

TOT PER A LA TEVA MASCOTA

Consulta veterinària

www.cancolome.com

Av. Kennedy, 12 · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

f

finques

OCATA

M. de Déu del Carme, 1
93 555 14 73

https://cata.habitacila.com/immobiliaria-fines_ocata_11474_1/

g

gabinet

OCATA

M. de Déu del Carme, 1
93 555 14 73

<https://empresite.eleconomista.es/GABINET-OCATA.html>

EN TEMPS DIFÍCILS
UNA IMATGE I MIL
PARAULES

660 09 23 81

immomasnou

ADMINISTRACIÓ
DE COMUNITATS

Pl. de la Llibertat, 14
Pl. Ramón y Cajal, 1
93 540 50 07

www.immomasnou.com
visiteu-nos

El restaurant *Petit Canigó* abaixa la persiana per jubilació.

Volem donar les gràcies a la nostra clientela i amistats que ens han fet confiança en tots aquests anys i agrair-los la seva fidelitat i estima en el nostre servei, tant a la cuina, a la barra, com a les taules. I com diu la cançó: **"No és un adéu per sempre"** Quan ens retrobem, la nostra amistat serà més gran. Fins a sempre.

També volem informar que disposem de mobiliari i material del restaurant per si algú en vol adquirir.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

MUSCLOS amb GUINNESS

Per a dues persones:

1 escalunya, 2 grans d'all, 2 llesques de cansalada, 1 ramell de julivert i un de farigola fresca, 1 cullerada de mantega, 1 fulla de llorer, 1 quilo de musclos, 250 ml de cervesa Guinness, 50 ml de nata líquida

1. Trinxarem ben fins l'escalunya i l'all, tallarem a tires el bacó i ben petit el julivert i la farigola.
2. En una paella enrossim l'all, l'escalunya i la cansalada amb una mica d'oli. Un cop tot ros, ho traiem de la paella i escorrem l'oli sobrant. En una paella neta desfem la mantega i hi aboquem la barreja anterior.
3. Hi afegim la meitat de les herbes, el llorer, un pessic de sal de mar i dues voltes de pebre negre.
4. Ara és l'hora de tirar-hi els musclos i la cervesa. Quan bulli, abaixem el foc, ho tapem i que faci el xup-xup, 3 - 5 mt o fins que els musclos s'obrin (els que quedin tancats, els deixem).
5. Remenem-ho bé i hi acabem de tirar-hi les herbes que resten.

6. Ajustem la sal i el pebre; ho servim amb un pa ben cruixent, i... **Bon Sant Joan! que,**

**per a menjar musclos,
és el millor dia de l'any**

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Dr. Oriol Lugo

Psicòleg & Coach Executiu i Personal. Expert en Teràpies Neurocientífiques

www.owlpsicologia.com

LES AMISTATS SANES

Uns dels elements claus per a la nostra salut durant aquests dies són les amistats. Els bons amics i amigues ens poden ajudar en els moments de dificultat. Però no totes les amistats són sanes.

És interessant poder valorar alguns punts que ens poden indicar si tenim una relació sana. Òbviament cada relació d'amistat és un món, però hi ha alguns punts bàsics que ens poden facilitar que la relació sigui més sana i equilibrada.

A continuació en presentarem alguns punts:

1.- Les dues amigues o amics comparteixen alguna cosa que els uneix (ja sigui un hobby, una afició, un tema d'estudi, un lloc d'interès...). Dediquen temps a la seva relació. Encara que sigui poc temps, l'important és que sigui de qualitat.

2.- Hi ha comunicació. Avui dia a través de les xarxes i de les diferents plataformes és més fàcil que mai que hi hagi un contacte. Si que és veritat que hi ha amics i amigues que poden passar-se molt de temps sense contacte, però avui dia és més una excusa que una realitat (sempre podem escriure un *whatsapp* o un correu electrònic).

3.- Hi ha respecte entre totes dues parts. Aquest és un element bàsic en

qualsevol relació, i en el cas de les amistats també hi és present. Els dos amics o amigues cuiden l'opinió de l'altre i la toleren, tot i que poden compartir-la o no.

4.- Hi ha sinceritat. Un dels elements claus en l'amistat és que esperes i reps sinceritat per l'altra part. Un amic o amiga pot anar més enllà de les formalitats i parlar-te amb claredat (això sí, mantenint el respecte i l'estima).

5.- Poden perdonar-se i comprenen que una relació d'amistat pot també patir crisi i discussions. Així i tot, són capaços de poder fer les paus i aprendre dels errors del passat.

6.- Es busca un equilibri entre el fet de donar i el fet de rebre. Òbviament sempre hi ha algú que pot aportar més en la relació; però si hi ha un gran desequilibri, és inevitable que en algun moment la relació pugui trencar-se. Si sempre ets tu el qui truca a l'altra part, o el que sempre convida o fa propostes..., llavors arribarà un punt en el qual et cansaràs. És important manifestar-li a l'altre com et sents.

7.- Es produeix una escolta activa quan s'interactua. Quan parlem amb el nostre amic o amiga hi ha un interès real a escoltar el que ens comenta i d'anar més enllà de les seves paraules per

connectar amb els seus sentiments. Igual que al punt anterior, ha d'haver-hi un equilibri: l'escolta activa ha d'estar present per totes dues parts.

8.- Les emocions es comparteixen habitualment. Una bona relació d'amistat permet que hi hagi una obertura cap a l'altre. Això facilita que puguem connectar més profundament.

9.- No existeixen manipulacions ni jocs psicològics. De vegades, hi ha persones que s'aprofiten de l'amistat per pressionar o obligar l'altre a fer activitats o accions que no vol realitzar. Amb l'excusa de "som amics o amigues", s'acaba generant un mal a l'altra part.

10.- Són relacions que es cuiden i es mantenen al llarg dels anys. I, si hi ha algun incident, separació o contratemps, són capaços de solucionar-ho i de seguir endavant amb la relació d'amistat.

Les relacions d'amistat, com també les altres relacions, s'han de cuidar i mantenir.

Nosaltres escollim qui volem deixar entrar a les nostres vides. Però també som nosaltres els responsables de fer que algú surti de les nostres vides posant-hi límits.

Desitjo que tinguis molts bons amics i amigues i que us pugueu ajudar en aquests moments de dificultat.

Bon estiu Òptica el masnou

Av. Joan XXIII, 39, el Masnou 93 540 30 81

opticaelmasnoucentre

Nova adreça

Ens hem traslladat al carrer St. Bru núm. 13 (Ocata)

93 540 25 95

www.fiquesabello.com

Masnouballet

balla,
balla
balla

Dansa clàssica a
tots els nivells:

- Punes i repertori
- Preparació d'exàmens
- Royal Academy of Dance
- Preparació de concursos i audicions
- Tallers coreogràfics
- Condicionament físic
- Ballet per a adults

• Dansa contemporània

Jaume I, cantonada carretera de Teià

Inscripcions obertes al 678 91 75 70

Foto: Jordi Gual / B&B

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- ELECTRICITAT
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

Bon Estiu

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 / 628 90 85 23 • www.salautomocio.com • El Masnou

BON ESTIU I REVETLLES

Joieria rellotgeria **MASNOVINA**

C. Barcelona, 14 · 93 555 07 76 el Masnou

selecció de vins, caves i licors, vins al detall

**GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A LES VOSTRES FESTES I REVETLLES**

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

DOS MES DOS

**MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA**

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

REPARACIÓ DEL CALÇAT

Antonio

Francesc Macià 87 (al davant de l'escola Ferrer i Guàrdia)

93 540 75 88

Canvi de cremalleres en botes, bosses, motxilles, jaquetes i pantalons. Plantilles. Cremes i tints per a la pell i l'ant.

LA FRUITA

Primera qualitat

Servei gratuït a domicili mínim 20€

Comandes per Whatsapp
al 618 76 35 29 o bé a:
elmasnou.lafruita@gmail.com

Mestres Villà, 115 • **93 540 34 74**

Font

Forn de Pa i degustació

**Coques de revetlles
CATERINGS**

Joan XXIII cantonada amb Francesc Macià **93 006 18 31**

ROCA
Xarcuteries
Des de 1941

Sant Miquel, 25, 93 540 88 02 · El Masnou

Frankfurt Parera

**Als vespres fem comandes
a domicili. Mínim 15€**

93 555 78 94

Prat de la Riba, 98, el Masnou

Poesia de Josep Vendrell

Continueu delectant-vos en les poesies de caire històric del nostre consoci –ens va deixar massa aviat– Josep Vendrell i Torres. Aquí en teniu dues de ben contrastades pel que fa al tema: bèl·lica i dolorosa la primera, plena de saviesa i pau mística l'altra. Gaudiu-ne, amics lectors!

ELS ALMOGÀVERS (1282-1310)

Desperta ferro!

que és el moment culminant
del teu estat de glòria,
del teu petit instant
a dins l'eternitat on vius la teva eufòria.
Sempre en contínua guerra
fas trontollar la musulmana terra,
també la que no ho és.

Si algú a tu s'enfronta,
haurà de tenir en compte
de suportar el teu pes!

Aventurer i lluitador
és En Roger de Flor!
Fill d'un falconer alemany.
De fratre templer el seu viarany,
i deixà aquest orde per ser paladí
de Frederic de Sicília;
li ret vassallatge...el rei diu que sí!
Cap de l'almogaveria,
als turcs ha donat mal dia
i els grecs ha fet patir.

Oh, amistat enganyosa!
Oh, convit emmetzinat!
on la fidelitat és la daga,
la que el cor mesquí amaga
per fer el vil assassinat!

Han mort ell i els millors homes,
traïts per aliats i amics!
La tropa sols veu axiomes...
Tots per a ells són enemics!

DESPERTA FERRO!

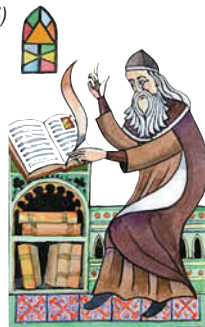
"Ja han esmicolat el gerro"
Gemeguen i ploren debades:
Tràcia i Macedònia
acaben devastades!
La força és la que mana,
ningú oblidarà (de bona o mala gana),

LA VENJANÇA CATALANA!

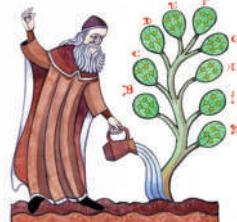
RAMON LLULL (1232-1315)

Mística sagrada.
Clausura silent.
Missió estimulada
d'un amor fervent!

Sense violència,
tan sols la ciència
del **Crucificat!**
La deu de clemència
que amb benevolència
brolla ben curulla
de la **Caritat!**

No és cruent la guerra
del seu gran combat
que amara la terra
a on ell ha estat.

Poesia pura,
escriptor diligent,
que amb filosofia,
de nit i de dia,
captiva la gent.

Son tracte indulgent
és l'esperit
del seu pensament.

Ànima senzilla
d'home enamorat.
Cor i ment somia,
amb sana folia,
l'eterna amistat,
aquella que és pròpia
de l'**Amic** i l'**Amat!**

SENY I PARLA CATALANA

guarden dins del seu cor
el més bell-sublim record
d'aquell qui estima i no mana!

Exposicions

L'exposició col·lectiva dels pintors masnovins **Josep Igual**, **Frederic Burnat**, **Jordi Oltra** i **Joan Pinós** que s'havia d'inaugurar el passat 14 de març, fent cas de les instruccions de l'autoritat sanitària va quedar ajornada fins a nou avís.

De moment l'entitat restarà tancada fins a la fi del confinament decretat per les autoritats, així mateix, totes les activitats, lúdiques o recreatives que genera l'associació, es mantindran aturades.

L'enigma V.D.R.

Una mare i el seu fill tenen, entre tots dos, 55 anys. Les seves edats respectives són les mateixes xifres, però escrites al revés. Quines són les seves edats?

Resposta: Hi ha tres casos **A-B i C**

- C** - mare 41' III 14. Més possible
- B** - mare 20' III 02. Possible (a suya de diferència)
- A** - mare 35' III 53. És impossible

T'AGRADIRIA CANTAR A UNA CORAL?

Et proposem de venir a cantar a la **Coral Xabec** de Gent del Masnou; hi seràs ben rebut. Hi tindràs lloc com a tenor o com a baix o bé com a soprano o contralt. Anima-t'hi a venir a la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

CAMPANYA DONACIÓ DE SANG

Donar-ne una mica és donar molt.

Pendent de programació

CURSETES DE GAITA ESCOCESA

Informació a Gent del Masnou Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com www.gentdelmanou.cat

Classes de IOGA a Gent del Masnou

IOGA I MEDITACIÓ PER ADULTES

Cuida't els dimarts de 19.30 a 21.00 h
Imparteix Ivet Compañó, professora de kundalini ioga

"La pau que cerquem es troba al nostre interior. Només cal donar-nos el moment per anar-la a buscar"

Per més informació: Ivet 607747499

IOGA I MINDFULNESS PER NENES I NENS de 4 a 11 anys

Tots els dijous de 18.15 a 19.15 h

"Jugarem, cantarem mantres, sentint el cos en el moment present, compartirem i creixerem com a éssers humans"

més informació Lluïsa 610456149

Cal portar estora de ioga, coixí, manta i roba còmoda
Inscripcions a Gent del Masnou. Tardes laborables de 6 a 2/4 de 9. Vocalia Recreativa

CARNISSERIA

Can Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

SECTOR COMERCIAL DE LA PLACA NOVA

Nou Clean
El Masnou

Bugaderia Tintoreria

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74
noucleanscp@gmail.com
www.tintoreriamasnou.com

XIC Posat a punt vacances

4%
et tornem els diners de les teves compres

Estilistes canins i felins

Passeig Roman Fabra, 19
El Masnou
93 540 37 93
607 22 77 72
www.xicmasnou.com

marenveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81
Horari: de dill. a dv.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00
www.marenvet.com

Centre de podologia
ANTEM

Tractament amb làser per a fongs, berrugues, ulls de poll i dolor.
Tractaments posturals

Horari: de dill. a dv.
de 9,30 a 13 i de 15,30 a 20
Dimarts i dissabte tancat

Flos i Calcat, 61
93 540 38 36 · 618 61 11 86
www.podologiaantem.com

Serralleria
Josep Tallada Vila

Manyans des de 1945

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

PROMOCIONS

ARENAS PUBLICITAT
PUBLICITÀRIES

TORRENT VALLMORA, s/n
93 555 00 35 - 09 86
669 407 120 · 673 917 489
www.estampadosarenas.com

FRUITTIS TAVERO

Fruites i verdures de proximitat

Servei a domicili

Navarra, 76, cantonada amb Cristòfol Colom
93 540 40 04 - 627 21 23 16
<http://facebook.com/fruitistabero>

Estiu HONDA, YAMAHA, KIMCO, SYM, ...estiu fantàstic

Navarra, 22
93 540 18 91
danielcarrau@gmail.com
www.motoscarrau.com

AULA DE MÚSICA
clau de sol

FEM CLASSES ON-LINE

Flos i Calcat, 7-9 53,
637 736 203
@aulaclaudesol
martaclaudesol@gmail.com
www.claudesol.net

SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.

Vicenç Linares

Joan Llompallas, 25
93 555 95 62
Ametllers, 12
93 555 83 91

BIANCO E NERO

Talles de la 34 a la 54

Francesc Macià, 1
637 56 23 05 · El Masnou
www.masnou-biancoenero

GCC. serveis

neteges i abrillantats

Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges obres
Abrillantadors
Polidors
Vidres
Persianes

93 555 12 21
gccserveis@hotmail.com
<http://gccserveis.com>

FIRSTSTOP Pneumàtics Masnou

Pneumàtics i mecànica ràpida

BRIDGESTONE
Firestone

Itàlia, 18
93 540 99 71
www.firststopmasnou.com

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Totes les adreces virtuals o correus electrònics que surten en aquest article, així com a la resta de la publicació, si hi cliqueu a sobre us enllaçarà directament al portal però no quan l'enllaç és un hashtag (#), a aquest, hi haureu d'accedir manualment

La llum (des de nosaltres, nens grans)

Potser en aquests temps de vivències estranyes confinades és quan resulta més adient recuperar el monòleg final (escena 16. El fill) de l'obra teatral *Una gossa en un descampat* de **Clàudia Cedó**, publicada el juny de 2018, que ens explica com una dona embarassada comença a tenir complicacions en la fase de gestació. Per què hem de ser generosos i gens egoistes? Per què hem de tornar al teatre per pensar i buscar la catarsi? ...I aboquem el text:

«Perquè formem tots part de la mateixa massa. Un mateix cos adolorit que respira amb els arbres i amb els altres. Que no saps on acabes tu i on comença l'altre. El dolor junt, el dolor barrejat. Un dolor que s'escola pels peus i s'escampa per terra i puja per les cames de les infermeres, que et miren sabent el que sents. I per les cames de les actrius que interpreten el dolor dels altres i per les cames del públic que plora el dolor dels altres. Als hospitals, les infermeres absorbidores de dolor són com cotó fluix que esmorteix el cop. I a poc a poc et vas adonant que hi ha vida, al descampat. Que totes aquelles deixalles tenen un significat. Que no són deixalles, en realitat. I que l'ombra no és una ombra.» (p. 106).

Grans fragments dramàtics com aquest, que ens remet a la realitat amb un tobogan enorme, ens fan recordar la necessitat de l'escena, de **viure el teatre**. Ja volem tornar-hi. Perquè som persones, perquè som essència, perquè som família,

perquè som tribu, perquè som poble, perquè som ànimes, que si ens ajudem i somriem, fem que el món vagi millor. Progressivament, ho farem sense aquestes maleïdes i dissonants mascaretes. Mentrestant, besem-nos. Com sigui, però besem-nos.

Volem meravelles, aventures i esperança. Per això avui visitem el canal YouTube de **Viu El Teatre** <https://viuelteatre.com/ca/>, <https://www.instagram.com/Viuelteatre/> —una Plataforma de Creació Escènica per a la Infància, <https://www.youtube.com/user/VIUELTEATRE1>.

Hi tenim (a 28 de maig de 2020) diversos vídeos per a la família: *Alicia en el país de los móviles* de Marta Buchaca, *El petit Dalí i el camí cap als somnis* (adaptació d'Anna Obiols i Gisela Juanet), o *Cinemúsica* (de Berta Ros i Gisela Juanet). En realitat, són formats de teatre gravat d'aproximadament una hora la gran majoria. En realitat són les ganes de viure que tenim tots plegats. No oblidem la lliçó que ens està portant el destí. **No siguem els mateixos d'abans**, quan arribi el setembre d'enguany. Estaríem demostrant la nostra imbecilitat, la nostra incompetència, les poques ganes d'aprendre. Agafa el llapis ara mateix, ja. Ens cal obrir noves vides i nous formats de convivència i aprofitament (ecològic i *slow*).

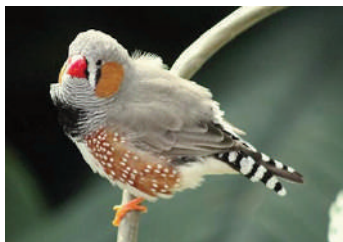
Dites i personatges populars (61)

Albert Vidal

ESTAR EMPIOCAT

Quan es diu d'algú que està empiocat, significa que la persona de qui es tracta no es troba gaire bé de salut en aquell moment, sense que arribi a estar malalta de manera important. Pot tractar-se d'un lleuger refredat, un xic de febre o d'un malestar indefinit que el té en baixa forma física.

El mot empiocat prové del món ocellaire, i és emprat pel criadors d'aus

per referir-se a l'aspecte que prenen els ocells quan se senten malalts, ja que estarrufen les plomes, tot separant-les una mica del cos i presentant, així, una figura més arrodonida que la seva habitual, força esvelta.

Però, per què se'n diu empiocat, d'a-

quest aspecte?

Per trobar-ne l'origen ens hem de remetre als piocs, nom que també reben les aus que solem conèixer com galls dindis. Aquest animals, quan estan contents, solen estarrufar-se, inflant el cos i mostrant així el seu embolcall de plomes més alçat del normal.

De pioc, doncs, vindria empiocat en referència a aquest estarrufall de plomes, de manera semblant a com les mostren els ocells quan estan malalts. Per extensió, el qualificatiu hauria passat a les persones quan no es troben de filis, expressió aquesta que ja vam explicar fa força temps, encara que es refereix preferentment a un mal estat d'ànim.

L'ANC del Masnou convoca la ciutadania **Reiniciades les convocatòries.** cres a les 7 de la tarda, **Més informació a la pàgina 19** i retornat el **Regim de Catalunya. T'hi esperem!**

SOLIDARITAT CONTRA LES AGRESSIONS DE L'ESTAT

Siguem conscients de la necessitat de tenir diners per a poder pagar les multes constants i injustes de l'Estat espanyol als nostres polítics

Associació Catalana dels Drets Civils. Ajuda els familiars de presos i exiliats
ES71 3025 0001 1814 3359 2190

Associació de Foment de la Caixa de Solidaritat. Suport econòmic a persones represaliades, judicis, advocats, multes...
ES31 3025 0001 1814 3361 5996

EMISSORES QUE ES PODEN SENTIR AL MASNOU AMB QUALSEVOL RECEPTOR DE RÀDIO FM

87.7 --- RAC1 --- BCN
88.0 --- LA MÀS INTERECONOMIA --- BCN
88.3 --- R.N.E. --- R1 --- BCN
88.7 --- MELODIA FM --- BCN
89.1 --- RÀDIO MARCA --- BCN
89.5 --- DIGITAL HITS --- BCN
89.8 --- ROCK FM --- BCN
90.2 --- RÀDIO TELETAXI --- BCN
90.5 --- M80 --- BCN
91.0 --- BTB --- BCN
91.4 --- RÀDIO CONTRABANDA --- BCN
91.4 --- RÀDIO NIKOSIA --- BCN
91.7 --- CATALUNYA RÀDIO --- BCN
92.0 --- CATALUNYA INFORMACIÓ --- BCN
92.5 --- ICAT FM INDEPENDENTS --- BCN
93.0 --- R.N.E. R2 RADIO CLASICA --- BCN
93.3 --- ONA PAU --- CATALUNYA
93.5 --- ONDA CERO --- CATALUNYA
93.9 --- SER BARCELONA 40 CLASSICS

94.4 --- RÀDIO CIUTAT DE BADALONA
95.2 --- RÀDIO PREMIÀ DE MAR
95.5 --- KISS FM --- BCN
96.0 --- RADIOLÉ --- BCN
96.4 --- CAT MÚSICA --- CAT RÀDIO
96.6 --- HILO MUSICAL LATINO
96.9 --- CADENA SER --- BCN
97.7 --- RÀDIO TELETAXI --- BCN
98.7 --- R.N.E. --- R3
99.0 --- R.N.E. --- R5
99.7 --- ONA MAR --- BADALONA
100.0 --- CADENA 100 --- BCN
100.4 --- RÀDIO EL MASNOU ??
100.8 --- R.N.E. R4 --- BCN
101.2 --- RÀDIO POMAR --- BADALONA
101.5 --- CATALUNYA MÚSICA
102.0 --- COPE --- BCN
102.3 --- DJ RÀDIO --- BCN
102.8 --- CATALUNYA RÀDIO

103.2 --- CATALUNYA INFORMACIÓ
103.5 --- SER CATALUNYA
104.2 --- MÀXIMA FM --- BCN
104.7 --- EXITO RÀDIO
105.0 --- RAC 105 --- BCN
105.4 --- ICAT INDEPENDENTS
105.7 --- FLAIX FM --- BCN
106.1 --- FLAIX BAC --- BCN
106.4 --- RÀDIO SALSERA --- BCN
106.6 --- RÀDIO ESTEL --- BCN
106.9 --- RÀDIO KANAL RKB --- BCN
107.3 --- METRO FM --- BCN
107.7 --- RADIO GRÀCIA

GRUP ALFA MIKE
08320 EL MASNOU - BCN

Si voleu passar una bona estona instructiva i històrica, cliqueu aquest enllaç

www.youtube.com/playlist?list=PL1BDB363E42727F9F

Històries de can Fanga. Interessants vídeos dirigits per Jordi Portavella

Envia paraules de suport a la nostra gent Injustament empresonada o exiliada

**LLIBERTAT
PRESES
I EXILIATES
POLÍTIQUES**

Dolors Bassa
C. Penitenciari Puig de
les Basses- Mòdul dones
Raval Disseminat, 53
17600 Figueres

Carme Forcadell
C. Penitenciari Mas d'Enric
Mòdul dones
Travessia Comella Moro, 15
43764 El Catllar

PRESOS
C. Penitenciari de Lledoners - Mòdul 2
Carretera C-55, Km. 37, 08250 St. Joan de Vilatorrada
Bages

**LLIBERTAT
PRESOS
I EXILIATS
POLÍTIQUES**

Per Sant Joan i Sant Pere coques de pastisseria

De les pastisseries del Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60
El Masnou

david

Venda
Online

pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou